

PhDr. Vladimír Šedivý – pačejevský rodák

- Významný jazykovědec, pedagog, spisovatel, autor řady jazykových učebnic a slovníků, jeden z našich největších znalců slovanských jazyků, zakladatel moderní slovenské odborné literatury po roce 1918.
- Narodil se 17.ledna 1888 v Pačívě č.63 – tehdejší olšanské stanici /dle věrohodných údajů uvedených v křestním listě/. Jeho otec Jan /1855 - 1920/ byl traťmistrem a pocházel z Příbrami, maminka Josefa, /1859 - 1917/ rodem Boušková, dcera naddůlního v Březových Horách u Příbrami. Pokřtěný byl 22.ledna 1888 v pačejevském kostele. V letech 1894 - 1896 navštěvoval Lidovou školu v Pačejevě, v letech 1896 - 1899 pak v Domažlicích, kam se rodina z Pačejova přestěhovala. Měl celkem 11 sourozenců.
- V letech 1899 - 1908 studoval na reálném gymnáziu v Domažlicích. Zde měl sice problémy s matematikou a fyzikou, ale nakonec s dobrým prospěchem roku 1908 odmaturoval a posléze úspěšně pokračoval na Karlově univerzitě ve studiu češtiny, francouzštiny a latiny. Své studium poté prohloubil na významné univerzitě ve francouzském Grenoblu. V roce 1914 získal titul PhDr. Po dokončení studií se věnoval pedagogické činnosti. Krátce působil jako praktikant na gymnáziu v Domažlicích, následně učil na reálce v Mladé Boleslavi /1914/ a gymnáziu v Pelhřimově /1914 - 1919/.
- V roce 1919 odešel, tak jako řada českých učitelů, na Slovensko. Zde vydával první jazykové učebnice, příručky a slovníky, které v nově vzniklé republice ve slovenské verzi chyběly. V rychlém sledu vyšly Základy slovenského pravopisu /1920/, Pravopisný ukazatel slovenský /1921/, Diferenciální slovník česko-slovenský /1922/ a řada dalších jazykovědných děl. Vůbec prvním slovenským moderním slovníkem byl jeho Francúzsko-slovenský a Slovensko-francúzsky slovník. Současně sepsal všechny francouzské učebnice pro slovenské studenty.
- Na Slovensku se věnoval pedagogické činnosti na gymnáziu v Nitře /1919 - 1932/ a na novém Masarykově státním reálném gymnáziu v Bratislavě /1932 - 1940/, které však musel pod nepřiměřeným nátlakem opustit v době vzniku Slovenského štátu v roce 1940. Bylo mu dokonce zakázáno vzít si s sebou svou knihovnu a archiv. Vrátil se do Prahy, kde začal působit na gymnáziu Na Santošce /1940 - 1942/. Od roku 1942 byl dočasně pensionován. Byl zatčen gestapem a uvězněn. V letech 1944 - 1945 byl internovaný v pracovním koncentračním táboře v Bystřici u Benešova. Po osvobození učil ještě na pražském reálném gymnáziu v Dušní ulici na Starém Městě. V roce 1948 odešel do zaslouženého důchodu.
- Vladimír Šedivý je autorem i několika prozaických prací. Svě básně a povídky zveřejňoval již jako student v regionálních časopisech Posel od Čerchova a Domažlické listy, později přispíval i do Národních listů a Lidových novin. Na Slovensku vydal pro mládež své dobrodružné romány a zábavnou prózu ze školního a skautského prostředí /Príhody skautskej družiny,

Hrdinové III. a Při letných vatrách. Byl velkým přítelem a mecenášem junáctví a přispěvatelem předválečného časopisu Junák.

- I v důchodovém věku PhDr. Vladimír Šedivý pracoval na svých rozepsaných dílech a pravidelně přispíval svými články a odbornými statěmi jazykovědného charakteru do časopisů Český jazyk, Český jazyk a literatura a Střední škola. Jeho dlouhá životní pouť skončila 7.března 1983 v Praze v 96.roce života. Zemřel bezdětný a na své přání byl pohřben v milovaných Domažlicích vedle své manželky Alice, rozené Weinerové /1902 – 1975/.

Zpracoval: Mgr.Tomáš Cihlář

Poděkování RNDr. Janu Holubovi, CSc. /prasnynovci Vladimíra Šedivého/, který poskytl cenné archivní materiály a fotodokumentaci